

דברי מעיין באזכרה לינו 05-Feb-2017

ינו היקר,

שנה עברה מאז שעזבת אותנו מוקדם מדי.

אני עדיין לא מאמינה שאתה לא כאן אתנו; שבפעם הבאה שאני אתקשר בסקייפ פניך לא יופיעו על המסך או שלא תעמוד בפתח הדלת לתת לי חיבוק כשנבוא לבקר. כל פעם שאני נזכרת בך אני מתחילה לבכות כי כואב לי לדעת שעכשיו אתה חי רק בזיכרונות.

אתה היית הסבא היחיד שהכרתי, אבל עם סבא אוהב ודואג שכמוך – אחד היה מספיק.

אתה היית חלק בלתי נפרד מהילדות שלי לכן תמיד יהיה לך מקום חם, אוהב ובלתי נשכח בליבי ובזיכרונותיי.

לעולם לא אשכח איך היית לוקח אותי לטיולים בקל-נוע ברחבי קריית גת; איך היינו נוסעים לחנייה של מרכז הקניות ומבלים שם שעות כדי שאוכל ללמוד ולהתאמן בנהיגה. אני בטוחה שעברתי את מבחן הנהיגה בניסיון הראשון בזכותך.

בחיים לא אשכח איך היית מכין את החביתה הכי טעימה ואיך תמיד רצית לאכול עוד חתיכת עוגה.

לא אשכח איך היית מסדר לי את הכיסא הנוח כמו נסיכה. ואיך הכרת יותר יצירות קלאסיות מכל אחד אחר שאני מכירה.

לא אשכח איך לימדת אותי לשייף עץ ובנית לי נדנדה. או את הפעם שציירת פרח עם יוד על הצלקת הראשונה שקיבלתי כילדה.

שתדע שאני מתגעגעת לאותן נקישות על גג המכונית שעשית כל פעם כשעזבנו.

לעולם לא אשכח כמה אהבת אותי ואיזו ברת מזל אני שהיה לי סבא שעזר, תמך ולימד אותי כל כך הרבה. סבא שהיה בן אדם מקסים וחכם.

אני זוכרת בבירור את הפעם האחרונה שדיברנו; זה אחד מהזיכרונות היותר טובים של איתך.

אני שמחה שהזיכרון האחרון שלי – הזיכרון שמוטבע במוחי ועולה כל פעם שאני נזכרת בך – הוא זיכרון שבו אתה מחייך ומאושר, כי ככה היית כל חיי. זה היה בלילה שבו גיליתי שהתקבלתי

לקורס שרציתי באוניברסיטה. זה היה השלב הראשון בדרכי להיות רופאה, לכן מיד התקשרתי אליך כדי לחגוג את החדשות הטובות. אתה כל כך שמחת בשבילי ואמרת כמה שאתה גאה בי. ובכן אני רוצה שתדע שהצלחתי, שהנכדה שלך עומדת להיות רופאה.

אני רוצה שתדע שחשבתי עליך הרבה בשנה האחרונה.

היית מקור של מוטיבציה בשבילי בזמנים הקשים. בכל פעם שהייתי עייפה והרגשתי מובסת ורציתי לוותר, הייתי נזכרת בשיחה האחרונה שלנו. הייתי נזכרת במילים שאמרת לי ובאיך שהאמנת בי ואיחלת לי להצליח וזה היה נותן לי את הכוח להמשיך. לא הייתי מוכנה לאכזב אותך. עכשיו כשאני עומדת להתחיל את דרכי להיות רופאה, אני עושה את זה אתך בליבי ובמחשבותיי.

אני רוצה להודות לך שוב על כך שהחלטת לשתף את הסיפור שלך על השואה כדי שאנו, המשפחה וכל אחד אחר יוכלו לדעת איזה בן-אדם אמיץ וחזק היה יעקב בן-דום. אתה שרדת את הזוועות של אותה תקופה ויצאת בן אדם אוהב, אכפתי וזה מה שמראה איזה בן-אדם דגול היית. אני גאה להיות הנכדה שלך ולשאת את השם בן-דום. אני מקווה שחלק מהתכונות הנפלאות שלך נמצאות גם בי. אני מקווה לעשות צדק לשם בן-דום; שאנשים יזכרו אותי באותה הערצה ואהבה שזוכרים אותך.

אתה היית בן אדם מדהים, מוכשר ומשכיל והעולם שלנו הפסיד כאשר עזבת אותנו.

אין מילים לתאר כמה חשוב היית בשבילי וכמה אני אוהבת ומתגעגעת אליך, אבל אני מקווה שמילים אלו נותנות הצצה לאותם רגשות.

עד היום שבו ניפגש שוב, אני אוהבת אותך ינו.